לאחרים • לעבוד טוכסים : קרוי אוכל • לענין טומאת אוכלין, ואבר מן החי אין אתה יכול להאכילו לאחרים בהיתר : ודילמא טעמא דר' שמעון • ולמה לי קרא להכי : הואיל ומעורה • בבעלי חיים שאין טומאה עוברת בהם כדאמרינן לגבי יחור דהואיל והתאנה מעורה ביחור חיבור הוא אע"פ שהיחור נפשח מן האילן שהקליפה מועלת בו לעשות חבור הכא נמי הואיל ואבר מעורה בבהמה ג) כל דהו טהור הוא : כשחטה הבהמה • אין המחוללין ניחר לא ליטרפא ולא לבני נח : לא הוכשרו • וקמפרש *רבי יוחנן תורה אור

כזית בשר הפורש מאבר מן החי ר' אליעזר מטמא • לכאורה נראה דאבר האדם מן החי מבנין אב דשרצים ובהמה אתי לבל במשנה לא משמע כן מדאמרו ליה לר' אליעזר הכוה מדותיך וקא יהיב טעמא אמאי מרבה בשר וממעט עצם ולריך לומר מקרא אחד דרשין מר מוקי ליה בבשר ומר מוקי ליה בעצם כדיהיב טעמא ומר דרים לדרשא אחרינא לבל אי מבנינא דשרצים ובהמה אתי אמאי אמרו ליה לר' אליעזר מאי טעמא מרבה בשר וממעט עצם : בין חנא קמא לר' שמעון נמי כזית בשר ועצם כשעורה איכא ביניייהו • פירוש לא עצם כשעורה דהא תרוייהו איכא למימר לת"ק טמא דאם כן מאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן החי :

[ל"ל דתנן]

רש"ל מ"ו

הדרן עלך העור והרוטב

לאחרים אין קרוי אוכל, אמר ליה רבי זירא לרבי אסי: דילמא טעמא דרבי שמעון התם הואיל ומעורה מעורה *דתניא *יחור של תאנה שנפשח ומעורה בקליפה ר' יהודה מטהר, וחכמים אומרים אם יכול לחיות מהור ואם לאו טמא ואמרינן לך מאי טעמא דרבי יהודה ואמרת לן הואיל ומעורה מעורה, ואמר ליה אמצעיתא נשחטה הבהמה הוכשרה בדמיה דברי ר' מאיר ר' שמעון אומר לא הוכשרו (אמר ר' אסי) אמר רבי יוחנן מאי טעמא דרבי שמעון אמר קרא "מכל האוכל אשר יאכל" אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל, אוכל שאין אתה יכול להאכילו לאחרים אין קרוי אוכל, ודילמא טעמא דר' שמעון בהדיא אי *כדרבא אי כדרבי יוחנן, אלא לעולם אמר קרא ולאו אאבר אלא אבשר מתה הבהמה הבשר צריך הכשר ור' שמעון מטהר אמר (ר' יוחנן) מ"ט דרבי שמעון אמר קרא "מכל האוכל אשר יאכל" אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים אין קרוי אוכל : מתני' "האבר והבשר המדולדלין באדם טהורים מת האדם: הבשר טהור, האבר ממא משום אבר מן החי ואינו מטמא משום אבר מן המת דברי ר' מאיר ורבי שמעון מטהר : גמ' ורבי שמעון מה נפשך: *אי מיתה עושה ניפול, ליטמא משום אבר מן החי, ואי אין מיתה עושה ניפול, ליטמא משום אבר מן המת? ר' שמעון בעלמא קאי - דקאמר תנא קמא האבר ממא משום אבר מן החי ואין מטמא משום אבר מן המת אלמא אבר המת בעלמא מטמא ואמר ליה ר"ש אבר המת בעלמא לא מטמא דתניא אמר ר' אליעזר שמעתי שאבר מן החי מטמא אמר לו ר' יהושע: מן החי ולא מן המת נקל וחומר ומה חי שהוא טהור, אבר הפורש ממנו טמא, מת שהוא טמא לא כל שכן, בחוב במגילת תענית: פסחא זעירא דלא למספד הא רבה למספד אלא כל דכן, הכא נמי כל דכן, אמר ליה, כך שמעתי, אמר איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת? כזית בשר, ועצם כשעורה הפורש מאבר מן החי איכא ביניייהו *דתנן כזית בשר הפורש מאבר ממטמא, ר' נחוניא בן הקנה ור' יהושע מטהרין, עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי ר' נחוניא ממטמא, רבי אליעזר ור' יהושע מטהרין השתא דאתית להכי בין תנא קמא לרבי שמעון נמי, כזית בשר, ועצם כשעורה איכא ביניייהו :

הדרן עלך העור והרוטב

נוסחא אבר ובשר המדולדלין באדם

נוסחא ביחור אף' קאי הא דתנינ כ"ש מעיר

נוסחא • אבר מן המת ואין עליו בשר אינו מטמא אי מטמא (באופן)
• הבלן בין אבר מן החי לאבר מן המת

בבשר הפורש ז) בין בעצם הפורש מן החי דהא מתניתין ר' יהושע היא דמטמא באבר מן המת ובעצם מן החי שליט אבר נמי כרבי יהושע סבירא ליה, דטעמא דרבי אליעזר ור' יהושע ור' נחוניא מפרש בעדיות (פ"ו מ"ג) מה ראה כל אחד לטמא בזה ולטהר בזה ומה ראה ר' יהושע לטהר בשניהם דתנן התם אמרו לו לר' אליעזר הכוה מדותיך לא תטמא בשניהם לא תטהר בשניהם אמר להם מרבה אני טומאה עצמות, שהבשר עוגב בגבלות ובגרלים מה שאין כן בעצמות, אמרו לו לר' נחוניא הכוה מדותיך אמר להם מרבה אני טומאת עצמות מטומאת בשר שהבשר הפורש מן החי מהור ואבר הפורש ממנו והוא כברייתו ממנו אמרו לו לר' יהושע מה ראית לטהר בשניהם והא שניהם בתת טמאין אמר להם לא אם אמרתם בתת שהרי יש בו רובע ורוב ורקב: דלובע הקב עצמות תת ח) טמאים בהאל ולוב בגייט לא רוב מגייט מטמא ואינה תרוויח רקב מטמא בהאל - תאמרו בחי שאין בו רובע ורוב ורקב ט' : השתא דאתית להכי • דאדכרתן עצם כשעורה ובשר הפורש מהשתא אימא לך דר"ש לא אאבר מן המת פליג אלא בין תנא קמא לר"ש דמתניתין נמי כזית בשר, ועצם כשעורה, איכא ביניייהו בהא פליגי אם אבר מן החי חלוק אלא בחתת מהן דלתנא קמא אינו חלוק אלא בחתת מהן דת"ק סבר לר' אליעזר דאמר איפכא והכי קאמר האבר ממא משום אבר מן החי ובשר הפורש ממנו ממא כשעורה הפורש ממנו מטהר לר' אליעזר לא הבעלם טמא והבשר מהור כרבי נחוניא ואלא משום אבר מן המת דשניהם ממאין בו ור' שמעון מטהר בין בבשר הפורש ממנו דסבר לר' יהושע דמטהר בשניהם אבל אבר בעלמו ה"ל דמטמא לר"ש :

הדרן עלך העור והרוטב

[ל"ל דתנן]

כס"ל כדרבה [שוקלין פ"ב מ"ח לעיל קכח:]

כ"ל ר' יוחנן

הגהות הב"ח
(ז) רש"י ד"ה כזית וכו' בבשר הפורש מן החי בין בעצם :

כס"ל כדרבה

[לעיל סב: עד]

עדיות פ"ו מ"ג

שיטה מקובצת
ז) הואיל ומעורה מעורה אלא אמצעיתא : ב) הבא נמי הואיל והאבר מעורה בבהמה דהוא בעלי חיים מהור דוא : ג) אי כדר' יוחנן דאמר לעיל יש יד להכשר : ד) המדולדלין באדם מהורין דבי יומות כתיב וכל זמן שהוא דר מדיל עליהן מלמא הס"ד : ה) עושה ניפול והבשר הפורש מן החי ובשר הפורש מן החי אבר מן המת קמיירי בגון דלאכא באותו אבר מן המת לא כזית בשר ולא עצם כשעורה דעצם בשעורה הל"מ הוא וכזית מן המת דברי הכל ממטא והא דתנן הזאברים אין להם שיעור אמ' מחות מכזית מן המת הוא לאו רבי אליעזר היא הס"ד : ז) דמטהר לקמן בין בבשר הפורש מן החי בין בעצם : ח) דרובע הקב עצמות מת מטמאים באהל :